

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové, soudce Mgr. Marka Bedřicha a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Společnost Podané ruce o. p. s., IČ 60557621**
se sídlem v Brně, Hilleho 1842/5
zastoupené JUDr. Petrem Smejkaem, advokátem
se sídlem v Brně, Jugoslávská 64

proti
žalovanému: **Ministerstvu pro místní rozvoj České republiky,**
se sídlem v Praze 1, Staroměstské nám. 6,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 26. 8. 2020, č. j. MMR-42605/2020-26

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj České republiky (dále též „žalovaný“), jímž bylo potvrzeno opatření žalovaného ze dne 9. 7. 2020, jímž bylo rozhodnuto o nevyplacení části dotace podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“).

Žalobní body

2. Žalobce v podané žalobě poukázal na to, že je samostatnou právnickou osobou založenou podle dříve platného zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. Žalovaný je poskytovatelem a žalobce příjemcem dotace z tzv.

pokračování

Integrovaného regionálního operačního programu v rámci projektu č. CZ 06.2.56/0.0/16 039/0002181 s názvem „*Rekonstrukce Terapeutické komunity Podcestrný mlýn*“ v celkové výši 24 734 354 Kč, a to na základě příslušného rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace ze dne 27. 7. 2017.

3. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí námitek a o potvrzení opatření žalovaného ze dne 14. 7. 2020, kterým rozhodl o nevyplacení části označené dotace v rozsahu částky 214 025,94 Kč v rámci administrativního ověření žádosti o platbu č. 7. Důvodem popsaného opatření mělo být pochybení žalobce jako zadavatele podlimitní veřejné zakázky na příslušné stavební práce financované z označené dotace, které žalovaný spatřuje v tom, že žalobce nařídil a provedl otevírání obálek s nabídkami s ohledem na konec lhůty pro podávání nabídek o půlnoci dne 13. 8. 2018 až ráno následujícího dne, tedy se zbytečným odkladem. Tím měl žalobce porušit ustanovení § 110 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Podle názoru žalovaného lze prodlevu mezi koncem lhůty pro podávání obálek s nabídkami a jejich otevřením odůvodnit výhradně objektivními skutečnostmi. Prodlevu vyvolanou noční dobou a její povahou však za takovou objektivní skutečnost považovat nelze. Žalobci v této souvislosti mělo přitížit i to, jakým způsobem sám žalobce stanovil konec lhůty pro podávání nabídek, když konec stanovil podle dní, aniž se dostatečně podřídil požadavku na otevření obálek s nabídkami do několika minut od konce této lhůty údajně vyplývajícím z citované judikatury.

4. Žalobce se nedokázal smířit ani s právním závěrem napadeného rozhodnutí, podle něhož konkrétní postup žalobce v této věci mohl nějak potenciálně ovlivnit výběr nejvýhodnější nabídky. Tato okolnost je podmínkou kvalifikace údajného deliktu žalobce jako tzv. zjištění vysoké závažnosti s dopadem na výši dotace. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že možnost ovlivnění žalovaný dovozuje pouze z nominální délky doby od skončení lhůty pro podávání nabídek až do otevření nabídek samotné. Podle názoru žalobce samotná tato doba (i její délka) je z tohoto hlediska zcela irelevantní, když případné riziko ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky souvisí výhradně s prodlením s otevřením obálek s nabídkami v důsledku ryze subjektivních, neprůhledných a racionálně nevysvětlitelných důvodů na straně zadavatele. O takový případ však nejde.

5. Podle názoru žalobce se žalovaný dopustil dogmatického výkladu zákona s až bezohledně inkvizičním postupem proti žalobci v dané věci. Žalobce nesouhlasí se zadržením části dotace a odmítá, že by jeho postup byl v jakémkoli rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Závěrem podané žaloby žalobce poukázal na to, že první a podstatná část prodlevy mezi koncem lhůty pro podávání nabídek od 24:00 hodiny dne 13. 8. 2018 a otevřením těchto nabídek v 10:00 hodin dne 14. 8. 2019 byla důsledkem noční doby a její povahy. Nejednalo se o výsledek nějakého svévolného a neprůhledného rozhodnutí na straně žalobce, nýbrž o zjevnou příčinu a skutečnost objektivní a předvídatelnou, mimo jakoukoliv svévoli žalobce. Tato objektivní skutečnost pak měla a má dokonce povahu zjevné faktické nebo dokonce i právní překážky v dalším jednání zadavatele, pro kterou zadavatel nejen nemusel, ale dokonce nemohl a nesměl dále jednat. Případným nařízením otevírání obálek na neobvyklou noční dobu by se zadavatel spíše vystavoval podezření z nějakého účelového šikanování případných uchazečů a tedy i z porušování základní principů zadávacího řízení. Předmětnou dobu lze považovat za legitimní součást doby nezbytně nutné k administrativní, technické a organizační přípravě příslušného úkonu zadavatele. Podle názoru žalobce se nedopustil žádného porušení § 110 odst. 1 zák. č. 134/2016 Sb. a takové porušení nemůže být kvalifikováno jako delikt ve

pokračování

smyslu přílohy č. 5 k Obecným pravidlům pro žadatele a příjemce žalovaného správního orgánu, a tedy i jako zjištění vysoké závažnosti s dopadem na výši přidělené dotace. Napadeným rozhodnutím byl žalobce zkrácen na svých právech, zejména na svém právu na poskytnutí příslušné dotace v plné výši a proto jsou splněny podmínky, které Nejvyšší správní soud vymezil v obdobné věci v již ustálené judikatuře, zejména pak v rozsudku sp. zn. 6Afs 270/2015.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal na to, že obecnému výkladu neurčitého právního pojmu „bez zbytečného odkladu“ se věnoval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32Cdo 2484/2012. S ohledem na účel otevírání obálek s nabídkami a zákonodárcem sledovaný smysl právní úpravy musí být lhůta vykládána ve smyslu co nejkratšího časového úseku, tedy v řádu minut a desítek minut nejvýše. V daném případě prodleva mezi skončením lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání nabídek činila deset hodin, přičemž takto dlouhý časový úsek nelze považovat za nezbytný pro administrativní, technickou či organizační přípravu zahájení otevírání nabídek.

7. Žalovaný poukázal na rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a zdůraznil, že určení konce lhůty pro podávání nabídek je zcela v diskreci zadavatele, který by si měl být při jejím stanovení vědom svých povinností vyplývajících z ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Vzhledem k povaze zadávacího řízení nelze interpretovat jednotlivá ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek benevolentnějším způsobem, je naopak nutné přiklánět se spíše k restriktivnímu výkladu a při aplikaci práva v souladu s principem právní jistoty přihlížet k dosavadní rozhodovací praxi soudu a správních orgánů stejně jako k názorům doktrinárním.

8. Popsané porušení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek zapříčinilo porušení zásady transparentnosti zakotvené v § 6 odst. 1 téhož zákona, k čemuž je vhodné podotknout, že zásada transparentnosti a její zachování je posuzováno vůči každému postupu zadavatele, neboť se jedná o jednu ze základních zásad zákona o zadávání veřejných zakázek a tuto zásadu byl žadatel jako zadavatel povinen dodržovat vždy při postupu podle daného zákona. Ponechal-li si zadavatel obálky s nabídkami po skončení lhůty pro podávání nabídek po dobu delší než nezbytně nutnou pro zajištění administrativní, technické a organizační přípravy zahájení otevírání obálek, pak může takové jednání vzbuzovat pochybnosti, činit zadávací řízení hůře kontrolovatelným a takové zadávací řízení, během něž nejsou dodržovány povinnosti zadavatele stanovené zákonem, se nemůže navenek jevit jako férové, řádné a transparentní.

9. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Průběh řízení před správním orgánem

10. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné okolnosti:

11. Rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 27. 7. 2017, č. j. 31764/2017-91/1, byla žalobci poskytnuta dotace z tzv. Integrovaného regionálního operačního programu v rámci projektu s názvem „Rekonstrukce Terapeutické komunity Podcestný Mlýn“ v celkové výši 24 734 354 Kč.

pokračování

12. Žalobce požádal o vyplacení části dotace žádostí o platbu č. 007, na základě které provedl žalovaný správní orgán administrativní ověření žádosti a dne 9. 7. 2020 vydal opatření podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, kterým nevyplatil část označené dotace v rozsahu částky 214 025,94 Kč. Důvodem vydání tohoto opatření mělo být pochybení žalobce jako zadavatele podlimitní veřejné zakázky na příslušné stavební práce financované z označené dotace, když žalobce nařídil a provedl otevírání obálek s nabídkami s ohledem na konec lhůty pro podávání nabídek o půlnoci dne 13. 8. 2018 až na ráno následujícího dne, a tedy se zbytečným odkladem. Tím porušil ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.

13. Žalobce proti uvedenému opatření ze dne 9. 7. 2020 uplatnil včasné námitky, které jsou v podstatných rysech shodné s argumentací, kterou žalobce uplatnil v podané žalobě.

14. O podaných námitkách rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 8. 2020, jímž rozhodl o potvrzení opatření poskytovatele dotace spočívající v nevyplacení částky ve výši 5% z dotace určené z financování veřejné zakázky nárokované v žádosti o platbu č. 007 ve výši celkem 214 025,94 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že postupem zadavatele v rozporu s § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek byla porušena zásada transparentnosti zakotvena v § 6 odst. 1 téhož zákona a tento postup mohl mít nepochybně vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť dané pochybení mohlo umožnit manipulaci s obsahem obálek po skončení lhůty pro jejich podání a zároveň vzbudit pochybnosti týkající se osudu obálek s nabídkami během noci ze dne 13. na 14. 7. 2018. Žalobci byla uložena finanční oprava podle kapitoly 4 bodu 23 sazebníku oprav ve výši 5 % z části poskytnuté podpory na veřejnou zakázku a tato se odvolacímu orgánu jeví jako zcela přiměřená a odpovídající závažnosti daného porušení zákona.

Průběh řízení před soudem

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že se žalobce i žalovaný kladně vyjádřili na výzvu soudu, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení ústního jednání, postupoval soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s., a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Včasnost žaloby

16. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 28. 8. 2020. Podle § 72 s. ř. s. je lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Žaloba byla k soudu podána dne 14. 10. 2020 a byla tak podána včas.

Právní posouzení

17. Spor vedený v posuzované věci mezi žalobcem a žalovaným spočívá ve výkladu ustanovení § 110 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve spojení s ustanovením § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, když správní orgány dospěly k závěru, že žalobce porušil povinnosti stanovené právním předpisem (zákonem o zadávání veřejných zakázek), protože nezahájil otevírání obálek s nabídkami bez zbytečného odkladu, a proto rozhodly o nevyplacení části dotace.

pokračování

18. Městský soud v Praze předesílá, že o totožné žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného týkající se nevyplacení části dotace ohledně žádosti o platbu č. 5 téhož projektu, rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 9. 2020, č. j. 11A 51/2020 – 27, a tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1Afs 362/2020 – 53, dostupným na www.nssoud.cz.

19. Podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech nemusí poskytovatel dotace vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta.

20. Podle ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek se otevírání nabídek podaných v listinné podobě provede formou otevírání obálek s nabídkami. Zadavatel „zahájí otevírání obálek bez zbytečného odkladu po uplynutí lhůty pro podání nabídek“.

21. Pro posouzení tohoto případu je zásadním pojmem sousloví „bez zbytečného odkladu“. Toto sousloví zákonodárce používá i v jiných právních předpisech (soukromého i veřejného práva). Soudy tento pojem ve své judikatuře již vyložily. Tak např. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 15. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 314/05 uvedl, že pojem „bez zbytečného odkladu“ je nutné vykládat vždy s ohledem na skutečnosti konkrétního případu. Nelze tedy předem stanovit, kolik minut, hodin, dnů či týdnů se pod tento pojem podřadí. Specifičtěji tento pojem vymezil ve svých rozsudcích Nejvyšší správní soud (dále jen též „NSS“), např. v rozsudku ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. 6As 1/2008; rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9Afs 20/2010 či rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9Afs 21/2010 (i tyto rozsudky jsou, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí NSS, veřejně dostupné na www.nssoud.cz). Podle NSS je třeba tuto lhůtu vykládat v řádu dnů, maximálně týdnů, a to v co nejkratším časovém úseku. Zároveň však NSS zdůrazňuje, že je tento pojem třeba vykládat se zřetelem ke konkrétnímu případu a konkrétnímu zákonnému ustanovení. V posuzovaném případě je tak třeba reflektovat při výkladu pojmu „bez zbytečného odkladu“ účel a smysl právní úpravy obsažené v zákoně o zadávání veřejných zakázek.

22. Zásada transparentnosti je přitom jednou ze zásad, které musí zadavatel při postupu podle zákona o zadávání veřejných zakázek dodržovat (viz ustanovení § 6 odst. 1) a to ve všech fázích zadávacího řízení. Tak např. právní komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek účel této zásady charakterizuje tak, že „účelem této zásady je, aby na příslušnou veřejnou zakázku mohlo být, zejména z pohledu dodavatelů, názíráno jako na čitelnou a předvídatelnou a rovněž aby tato zakázka mohla podléhat efektivní veřejné kontrole a správnímu přezkumu“ (Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. Ustanovení § 6. 2016. Praha: Wolters Kluwer). Jak ostatně uvedl Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 19. 7. 2012, sp. zn. 62 Af 1/2011, zásada transparentnosti prochází skrze celou zákonnou úpravu zadávání veřejných zakázek (stejně jako ostatní zásady, např. zásada zákazu diskriminace) a musí se nutně odrazit v každém vnějším výstupu zadavatele. Tento závěr o zásadě transparentnosti se týkal předchozího zákona o veřejných zakázkách (zákon č. 137/2006 Sb.), ale z povahy věci se uplatní i v případě zákona č. 134/2016 Sb.

23. V posuzovaném případě je proto nutné vzít v potaz účel ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, stejně jako zásady, na kterých je zákon o zadávání

veřejných zakázek postaven (především výše zmíněnou zásadu transparentnosti). Soud považuje za zřejmé, že cílem daného ustanovení, tj. otevírání obálek za přítomnosti účastníků řízení, je zaručení transparentnosti celého řízení, a zároveň co největší znemožnění možnosti manipulovat s nabídkami ze strany zadavatele (resp. dalších osob). Lhůtu „bez zbytečného odkladu“ je tak nutné v případě ustanovení § 110 odst. 1 vykládat v zásadě jako lhůtu v řádu minut, resp. desítek minut. Jinak řečeno, obálky by měly být otevřeny, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Lze zároveň v odůvodněných případech připustit, aby k otevření obálek došlo v řádu několika málo hodin, pokud to odůvodňují okolnosti daného případu (např. organizace a technické zabezpečení celého procesu). Zadavatel by však neměl s otevíráním obálek otálet. Zároveň je možné, že se objeví takové objektivní okolnosti, které proces otevírání obálek znemožní. Typicky by se jednalo o případy tzv. vyšší moci, jako je např. povodeň. V takovém případě je nutné obálky otevřít, co nejdříve (bez zbytečného odkladu) po odpadnutí takové objektivní překážky.

24. Pokud jde o námitku žalobce, že noc lze považovat za objektivní překážku znemožňující otevírání obálek, soud s takovou interpretací nesouhlasí. V první řadě je třeba zdůraznit, že je to právě zadavatel veřejné zakázky, který svým rozhodnutím stanovuje, kdy uplyne konkrétní lhůta pro podávání nabídek. Bylo tedy na žalobci, aby zvolil takovou lhůtu, která by mu umožnila dostat svojí zákonné povinnosti otevřít obálky s nabídkami bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty. Soud musí přisvědčit žalovanému, že noční doba sama o sobě nemůže nijak zabránit případné manipulaci s obsahem nabídek či „*spekulacím o možném osudu obálek během nočních hodin*“. V daném případě došlo k otevření obálek s nabídkou až za deset hodin od vypršení lhůty pro podávání nabídek. Pokud by soud přijal žalobcův výklad (tedy, že noční dobu, resp. dobu, kdy nejsou jeho pracovníci přítomni na pracovišti, není možné započítávat do pojmu „bez zbytečného odkladu“), musel by rovněž považovat za v souladu se zákonem případy, kdy zadavatelé stanoví lhůtu pro podávání nabídek např. o páteční půlnoci a následně dojde k otevírání obálek až v pondělí, po uplynutí dvou víkendových dnů, kdy se standardně nepracuje. Rovněž by mohly nastat i případy, kdy zadavatelé určí uplynutí lhůty např. těsně před vánočními svátky a v takovém případě by mohlo být považováno za zákonné otevírání obálek až po uplynutí těchto svátků. Základním cílem úpravy zadávacího řízení v zákoně o zadávání veřejných zakázek je přitom zaručení transparentnosti celého procesu. Účastníci řízení a i veřejnost obecně, by ve výše popsanych případech mohli naproti tomu snadno nabýt dojmu, že se s obálkami manipuluje, právě např. v nočních hodinách, během dnů pracovního klidu či státních svátků.

25. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce porušil svou zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když začal otevírat obálky až po deseti hodinách po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Noční doba není okolností, která by takovou prodlevu mohla objektivně odůvodnit. Ustanovení § 110 odst. 1 je nutné vykládat v tom smyslu, že je nutné obálky začít otevírat, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, tedy v řádu minut či desítek minut, resp. v odůvodněných případech v řádu několika málo hodin (než je např. technicky a administrativně zorganizován celý proces otevírání obálek). Soud znovu zdůrazňuje, že je na zadavateli, kdy stanoví konec lhůty pro podávání nabídek. Je jeho zákonnou povinností, aby tuto lhůtu stanovil tak, že bude v jeho silách začít obálky otevírat co nejdříve po uplynutí této lhůty, např. právě tak, že nebude stanovovat uplynutí lhůty na noční hodinu, kdy pro něj může být nepraktické obálky otevírat.

pokračování

Závěr a náklady řízení

26. Soud došel vzhledem k výše uvedenému závěru, že jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné a žalobu proto podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

27. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci měl plný úspěch žalovaný. Žalovanému však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. září 2021
v á ,

senátu

JUDr. Hana V e b e r o

předsedkyně